

Formalne metode

u softverskom inženjerstvu

15 Klase problema

ETFBL 24-25

Dunja Vrbaški

- Laki i teški problemi
- Jako laki, laki, teški i jako teški problemi
- Klase složenosti
- Da li ima poklapanja
- Da li ima svođenja
- Heuristike

Vreme izvršavanja izračunavanja Tjuringove mašine M koja kao ulaz dobija podatak x jednako je dužini niza konfiguracija koje predstavljaju to izračunavanje.

Deterministička Tjuringova mašina M radi u vremenu $f(n)$, ako je za bilo koji ulazni podatak x vreme izvršavanja izračunavanja mašine najviše $f(|x|)$.

Nedeterministička Tjuringovu mašina M radi u vremenu $f(n)$, ako je za bilo koji ulazni podatak x vreme izvršavanja bilo kog izračunavanja mašine najviše $f(|x|)$.

Funkcija f je vremenska granica složenosti za M .

Slično smo definisali i za prostornu složenost.

T:

Za datu determinističku Tjuringovu mašnu M sa k-traka i vremenskom granicom složenosti $f(n)$ može se konstruisati deterministička Tjuringova mašina M_0 sa jednom trakom koja simulira rad mašine M i ima vremensku granicu složenosti $O(f(n)^2)$.

Za datu nedeterminističku Tjuringovu mašinu M sa k-traka i vremenskom granicom složenosti $f(n)$ može se konstruisati deterministička Tjuringova mašina M_0 sa jednom trakom koja simulira rad mašine M i ima vremensku granicu složenosti $O(c^{f(n)})$, za $c > 1$ koje zavisi od mašine M.

Klasa složenosti je skup problema sa zajedničkom vremenskom ili prostornom granicom.

TIME(f(n)) je skup problema za koje postoje determinističke Tjuringove mašine koje ih odlučuju, a za koje je vremenska granica složenosti $f(n)$.

NTIME(f(n)) je skup problema za koje postoje nedeterminističke Tjuringove mašine koje ih odlučuju, a za koje je vremenska granica složenosti $f(n)$.

SPACE(f(n)) je skup problema za koje postoje determinističke Tjuringove mašine koje ih odlučuju, a za koje je prostorna granica složenosti $f(n)$.

NSPACE(f(n)) je skup problema za koje postoje nedeterminističke Tjuringove mašine koje ih odlučuju, a za koje je prostorna granica složenosti $f(n)$.

Nedeterminističke klase složenosti

- broj kandidata za rešenje veliki
- kada se kandidat izabere, onda je problem njegovog testiranja, (verifikacije, provere) u okviru determinističke klase problema.

Sudoku?

Iskazne formule?

Putujući trgovac?

Množenje brojeva, sortiranje?

$$L = \text{SPACE}(O(\log n))$$

$$NL = \text{NSPACE}(O(\log n))$$

$$P = \bigcup_i \text{TIME}(n^i)$$

$$NP = \bigcup_i \text{NTIME}(n^i)$$

$$\text{PSPACE} = \bigcup_i \text{SPACE}(n^i)$$

$$\text{NPSPACE} = \bigcup_i \text{NSPACE}(n^i)$$

$$\text{EXP} = \bigcup_i \text{TIME}(2^{n^i})$$

$$\text{NEXP} = \bigcup_i \text{NTIME}(2^{n^i})$$

$$\text{EXPSPACE} = \bigcup_i \text{SPACE}(2^{n^i})$$

$$2 - \text{EXP} = \bigcup_i \text{TIME}(2^{2^{n^i}})$$

$$2 - \text{NEXP} = \bigcup_i \text{NTIME}(2^{2^{n^i}})$$

$$\text{TIME} = \text{DTIME}$$

Da li se klase poklapaju?

Ko je pravi podskup, a ko ne?

Zašto je to važno?

Nešto se zna, a nešto ne.

Da li je

- $P = NP$
- $P = PSPACE$
- $L = NL$
- $EXP = NEXP$

$$P = \bigcup_i \text{TIME}(n^i)$$

$$NP = \bigcup_i \text{NTIME}(n^i)$$

Problemi za koje je vremenska granica složenosti programa koji ih rešavaju neka polinomijalna funkcija.

- granica između praktično izračunljivih problema i onih koji su to samo u principu.
- Dokaz da su ove klase jednake - ogromne razmere
- dokazano: $\text{TIME}(O(n))$ je pravi podskup od $\text{NTIME}(O(n))$ - sugerise da važi ono što intuitivno mislimo, u šta verujemo i ponašamo se u skladu sa tim
- Ako bi važilo da su klase jednake važilo bi i da je $\text{EXP} = \text{NEXP}$.

Problem **A** se redukuje na problem **B**, u oznaci $A \leq B$, ako postoji izračunljiva funkcija f takva da je $A(x)$ tačno ako i samo ako je tačno i $B(f(x))$.

Funkcija f se tada naziva funkcija redukcije.

Ima smisla samo ako je složenost izračunavanja funkcije redukcije zanemarljiva u odnosu na složenost problema B .

Funkcija redukcije f problema A na problem B je efikasna, a problem A je **efikasno reducibilan** na problem B , u oznaci $A \leq_{\text{ef}} B$, ako je složenost funkcije f u klasi L .

Da li postoji Hamiltonov put u grafu, tj. put koji kroz svaki čvor grafa prolazi tačno jednom se efikasno redukuje na problem SAT koji se odnosi na ispitivanje da li je proizvoljna klasična iskazna formula zadovoljiva.

$$(x_1 \vee \neg x_2) \wedge (x_2 \vee x_3) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_3)$$

Pitanje: Postoji li takva dodela vrednosti promenljivama x_1, x_2, x_3 da cela formula bude istinita?

$$A \leq_{ef} B$$

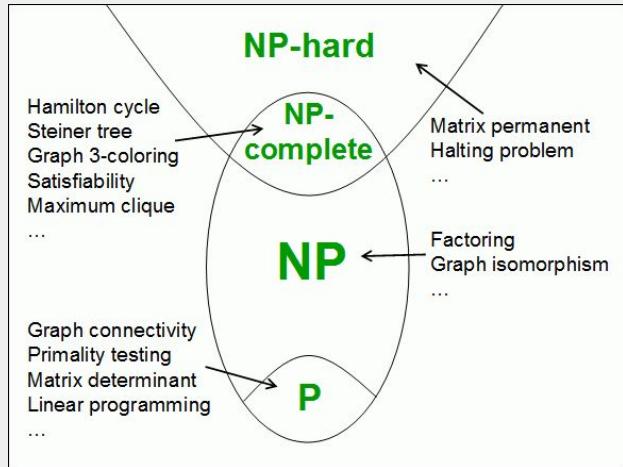
- složenost problema A je odozgo ograničena zbirom složenosti problema B i funkcije redukcije f.
 - najpre se x preslika u f(x), a zatim se primeni program za utvrđivanje da li je B(f(x))
 - => Znamo f i B, imamo gornju za A
-
- Sa druge strane, ako je poznato da je složenost problema A veća od nekog zadatog nivoaa, onda se kontrapozicijom može odrediti i jedna donja granica složenosti problema B

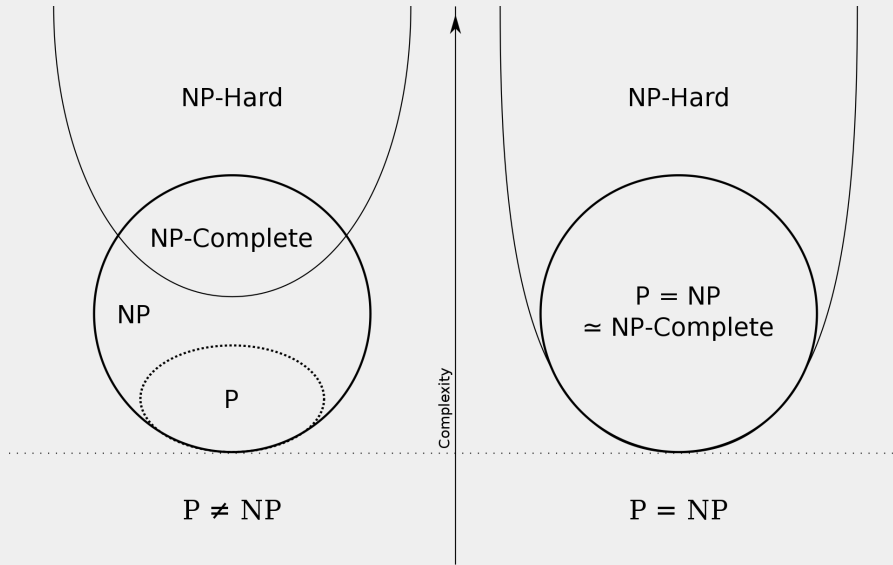
Neka je B problem i C klasa složenosti.

Problem B je **C-težak**, u oznaci $C \leq_{\text{ef}} B$, ako je za svaki problem $A \in C$ ispunjeno $A \leq_{\text{ef}} B$.

Problem B je **C-kompletan** ako je $C \leq_{\text{ef}} B$ i $B \in C$.

Šta je onda NP-Hard i NP-Complete?

Pojam kompletnog problema je značajan pošto svaki takav problem predstavlja klasu u odnosu na koju je kompletan.

Problem SAT - skup svih zadovoljivih klasičnih iskaznih formula.

T: SAT je NP.

T: SAT je NP-complete.

Dokaz: Potrebno je pokazati da se svaki problem $B \in \text{NP}$ može u polinomijalnom vremenu redukovati na SAT.

Ako bi SAT bio i P onda bi sledilo da je i $P=\text{NP}$